

Mál nr. 42/2018
M
og
vátryggingafélagið V v/ húseigendatryggingar íbúðarhúsnæðis.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna vatnstjóns.

Gögn.

Málskot, mótttekið 31.1.2018, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum og fylgigögnum.
Bréf V, dags. 14.2.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Samkvæmt því sem fram kemur í tjonstilkynningu til V og málskoti mun vatnstjón hafa orðið á húseign M aðfaranótt 12. janúar 2018, er vatn flæddi inn um svalahurð á heimili M í Garðabæ. Samkvæmt tjonstilkynningu er talið að svalahurðin hafi fokið upp og af þeim sökum hafi vatn flætt inn. M hefur krafist bóta vegna þess tjóns sem hann varð fyrir úr húseigendatryggingu sem hann hefur í gildi hjá V.

V kveður kveður bótaskyldu ekki vera fyrir hendi þar sem skilyrðum gr. 9.8 um tjón af völdum óveðurs hafi ekki verið fullnægt en samkvæmt þeirri grein bætir vátryggingin tjón af völdum óveðurs, þ.e. þegar vindhraði nær 28,5 metrum á sekúndu. Tjón á hinu vátryggða af völdum úrkomu og sandfoks samfara óveðri bætist því aðeins að vindur hafi rofið þak, glugga eða aðra hluta hússins. Séu ekki áánlegar viðurkenndar upplýsingar um vindhraða á tjónsstað, þegar tjónið varð, skal hafa til hliðsjónar við ákvörðun um bótaskyldu vátryggingarinnar, hvort almennt eignatjón hafi orðið á svæðinu af völdum veðurs er tjónsatburðurinn átti sér stað.

M telur að umrætt tjónsatvik eigi ekki að fella undir gr. 9.8 í skilmálum vátryggingarinnar heldur gr. 9.1.6, en samkvæmt því þeirri grein bætir vátryggingin tjón af völdum yfirborðsvatns sem orsakast af skyndilegu úrhelli eða asahláku og vatnsmagn verður svo mikið að frárennslisleiðslur ná ekki að flytja það frá. Hafa skal til hliðsjónar við ákvörðun bótaskyldu hvort almennt eignatjón hafi orðið á tjónssvæðinu af völdum úrhellis- og/eða asahláku er tjóns-atburðurinn átti sér stað.

Álit.

Samkvæmt gr. 9.8. í vátryggingarskilmálunum, sem fyrr er getið, bætir vátryggingin tjón á vátryggðri af völdum úrkomu samfara óveðri því aðeins að vindur hafi rofið þak, glugga eða aðra hluta hússins. M telur að svalahurð hafi fokið upp og af þeim sökum hafi vatn flætt inn um svaladyrnar og valdið tjóni. Ekkert liggur fyrir í gögnum málsins um að verksummerki hafi mátt sjá á svalahurðinni sem gefi til kynna að vindur hafi rofið hurðina eins og áskilið er svo bótaskylda stofnist samkvæmt ákvæði þessu. Þegar af þessari ástæðu verður bótaskylda ekki reist á rt. 9.8 í vátryggingarskilmálunum.

Gr.9.1.6 í vátryggingarskilmálunum er einn bótaþáttur 9. gr. skilmálanna er lýtur að tjóni af völdum vatns, gufu og olíu, en bótaþættirnir eru nánar tilgreindir í greinum 9.1.1 til 9.1.6. Í greinum 9.1.7 til 9.1.10 eru svo tilgreind tjonstilvik sem ekki fást bætt úr vátryggingunni, en gætu ella talist bótaskyld skv. 9.1.1 til 9.1.6. Þannig er kveðið á um það í gr. 9.1.7 að ekki bætist tjón vegna utanaðkomandi vatns, svo sem grunnvatns, úrkomu, flóða, sjávarfalla eða vatns frá svölum, þökum, þakrennum eða frárennslisleiðslum þeirra. Í ljósi þessa undanþáguákvæðis er tjón vegna úrkomu eða vatns frá svölum undanþegið bótaskyldu. Af þeirri ástæðu verður bótaskylda í því tilviki sem hér er til skoðunar heldur ekki reist á gr. 9.1.6 í vátryggingarskilmálunum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr húseigendatryggingu íbúðarhúsnæðis hjá V.

Reykjavík, 6. mars 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.